

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE:

— Comisia nu a ținut seama de faptul că garanția de stat acordată BPP se justifică în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE, care se referă la ajutoarele destinate „să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru”.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor și pe încălcarea, în consecință, a articolului 107 alineatul (1) TFUE:

— Comisia a realizat o calificare juridică eronată a faptelor și nu a luat în considerare, în particular, faptul că BPP nu se mai afla în activitate și că obiectul garanției era exclusiv acela de a acorda finanțarea necesară pentru a acoperi elementele pasivului anterioare datei acordării garanției. Garanția acordată nu a acordat niciun avantaj BPP, nu a afectat schimburile dintre statele membre, nu a denaturat concurența și nici nu putea să producă aceste efecte, astfel încât nu poate fi considerată incompatibilă cu piața internă.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE:

— Decizia atacată a dispus recuperarea presupusului ajutor, care nu este incompatibil cu piața internă, din motive pur procedurale. Metoda utilizată pentru calcularea cuantumului care trebuia recuperat nu a respectat principiile stabilite în liniile directoare ale Comisiei.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări:

— Comisia a impus o condiție excesivă și lipsită de temei juridic, și anume obligația Republicii Portugheze de a notifica prelungirea garanției în aceleași termene ca și pentru notificările oficiale ale ajutoarelor noi.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime:

— Decizia atacată încalcă principiile securității juridice și protecției încrederii legitime în măsura în care dispune recuperarea presupusului ajutor.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la un tratament echitabil:

— Decizia atacată încalcă dreptul la un tratament echitabil în măsura în care prezentul caz a primit un tratament diferit de cel acordat în situații similare.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2011 — Regatul Unit/BCE

(Cauza T-496/11)

(2011/C 340/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: K. Beal, barrister și S. Ossowski, Treasury Solicitor)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Anularea Cadrului politicii de monitorizare a Eurosistemului (Eurosystem Oversight Policy Framework) al Băncii Centrale Europene („BCE”) din 5 iulie 2011 ⁽¹⁾, în măsura în care prin acesta se instituie o politică privind stabilirea sediului aplicabilă sistemelor de compensare prin contrapartide centrale (denumite în continuare „CPC”) stabilite în state membre care nu fac parte din Eurosistem.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa oricărei competențe a BCE de a publica actul atacat, sau, în subsidiar, lipsa competenței BCE de a publica actul menționat în lipsa unui instrument legislativ, precum un regulament, adoptat fie de Consiliu, fie, alternativ, de însăși Banca Centrală Europeană.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, fie *de iure*, fie *de facto*, actul atacat impune o obligație referitoare la stabilirea sediului în ceea ce privește sistemele de compensare prin contrapartide centrale care intenționează să efectueze operațiuni de compensare sau de decontare în moneda euro și ale căror tranzacții zilnice depășesc un anumit volum. Actul atacat încalcă articolul 48, articolul 56 și/sau articolul 63 TFUE, sau toate aceste articole, întrucât:
 - (a) CPC stabilite în statele membre care nu fac parte din zona euro, precum Regatul Unit, vor fi obligate să își transfere centrele de administrare și de control în state membre care sunt membre ale Eurosistemului. Aceste CPC vor fi de asemenea obligate să se reconstituie ca persoane juridice recunoscute de dreptul național al altui stat membru;
 - (b) în cazul în care astfel de CPC nu își transferă sediile conform cerințelor, accesul lor la piețele financiare în statele membre din cadrul Eurosistemului fie nu va fi acordat în aceleași condiții ca cele aplicabile CPC stabilite pe teritoriul statelor respective, fie va fi împiedicat în totalitate;

⁽¹⁾ JO 2011, L 159, p. 95.

- (c) asemenea CPC nerezidente nu vor avea dreptul să beneficieze în aceleași condiții, sau în niciun mod, de facilitățile oferite de BCE sau de băncile centrale naționale (denumite în continuare „BCN”) din cadrul Eurosistemului;
- (d) în consecință, capacitatea unor astfel de CPC de a oferi clienților din Uniune servicii de compensare sau de decontare în moneda euro va fi restricționată sau chiar interzisă în totalitate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că actul atacat încalcă articolul 101 și/sau articolul 102 TFUE coroborat cu articolul 106 TFUE și cu articolul 13 TUE, întrucât:
- (a) impune efectiv ca toate operațiunile de compensare care au loc în moneda euro și care depășesc un anumit nivel să fie efectuate de CPC stabilite într-un stat membru din zona euro;
- (b) dispune efectiv ca BCN din zona euro să nu furnizeze lichidități în moneda euro către CPC stabilite în state membre care nu fac parte din zona euro, în cazul în care acestea depășesc pragurile stabilite prin decizie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că cerința impusă CPC stabilite în state membre care nu fac parte din zona euro, de a adopta o personalitate juridică și un sediu diferite, constituie o discriminare directă sau indirectă pe motiv de naționalitate. Aceasta încalcă de asemenea principiul general al egalității de tratament din dreptul Uniunii Europene, întrucât CPC stabilite în state membre diferite sunt supuse unui tratament diferențiat, fără nicio justificare obiectivă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, fără să își asume sarcina de a demonstra că asemenea restricții nu sunt justificate de un interes public (sarcina de a dovedi necesitatea unei derogări, în cazul în care intenționează să o aplice, revenind BCE), Regatul Unit susține că nicio justificare invocată de BCE, întemeiată pe ordinea publică, nu ar satisface cerința proporționalității, întrucât sunt disponibile măsuri mai puțin restrictive pentru a asigura controlul asupra instituțiilor financiare care sunt stabilite în Uniune, însă în afara zonei euro.

Ațiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Sanofi Pasteur MSD/OAPI — Mundipharma (Reprezentarea unor seceri încrucișate)

(Cauza T-502/11)

(2011/C 340/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mundipharma AG (Basel, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 iulie 2011 în cazul R 1904/2010-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentată de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5 — Cererea de înregistrare nr. 5164561 a unei mărci comunitare.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: cererea de înregistrare în Franța nr. 94500834 a unei mărci figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5; cererea de înregistrare internațională nr. 620636 a mărcii figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5; cererea de înregistrare internațională nr. 627401 a mărcii figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 76 și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că motivul întemeiat pe caracterul puternic distinctiv al mărcilor anterioare nu a mai fost invocat în procedura căii de atac și nu a apreciat în mod corect riscul de confuzie.

⁽¹⁾ Pus la dispoziția publicului prin publicare pe pagina internet a BCE, la 5 iulie 2011.